

Bilag 1.

Til Rigsdagen

om Horsens—Tørringbanen.

For omtrent 6 Aar siden, da Spørgsmaalet om Horsens—Tørringbanen for første Gang blev reist her i Egnen, anførtes som den væsentligste Grund for at anlægge den, at Anlægget af en Sukkerfabrik og Dyrkning af Sukkerroer betydelig vilde ophjælpe Landbruget, og i saa Fald var Baneanlægget nødvendigt for at faae det i Gang. Det har nu for længe siden viist sig, at vi have Overproduktion af Sukker her i Landet, og at der altsaa slet ikke kunde være Tale derom. Desuden er der blevet drevet ivrig paa Baneanlægget af de Faa, for hvem den kunde være til stor Nytte, uden at der blev taget Hensyn til, at den største Del af Beboerne, i hvert Fald her i Kommunen, fik Liden eller ingen Nytte deraf, dels paa Grund af Soggenes store Udtrækning, dels fordi vi have Horsens saa nær, ca. 1½ eller 2 Mil herfra. Efter vor Opfattelse, er den Rentegaranti som Sogneraadet har stillet 100,000 Kr., ogsaa altfor stor, særlig paa Grund af Horsens Nærhed hvorfor vi ikke kunde have den Nytte af Banen, som de længere bortliggende Sogne. Forrentet med 6 pCt. vil det forøge Kommuneskatten med 6,000 Kr. aarlig. Udgifterne her ere i Forveien saa store, som næppe i nogen anden Landkommune her i Landet, nemlig 25,410 Kr. og der er ca. 643 Td. Hartkorn, og nu da Sukkerroedyrkingen er bortfalden, er der ingen Udfigt til, at Baneanlægget vil have Statteevnen for Flerparten af Beboerne. Det lod ogsaa som man fra Sogneraadets Side tog ringe Hensyn til Beboernes Stemning overfor Banen. I Hornborg Sogn blev der kun holdt et enkelt Møde, hvortil Mads Petersen, Boring, indbød, uden at der var Tale om Afstemning. Desuagtet forlangte Talerne, Steensen de Veth, Hvalgaard og Lærer Stensballe fra Aldum, trods Protest fra modjat Side, Afstemning, da de formodentlig mente, at der maatte være Majoritet for Sagen blandt de Faa, der vare mødte, dog viste Afstemningen 24 for, og 28 imod Banen. Den stærke Stemning imod Banen gav sig ogsaa tilkjende først ved en Adresse til Amtsraadet 1883 med en Mængde Underkrifter og senere til Folkethingets Finantsudvalg 1884 med ligesaa mange Underkrifter. Siden er Tiden gaaet saa meget tilbage, at Eiendomspriserne ere gaaede mindst en Trediedel ned, hvilket maa være en Grund mere til ikke at forøge de i Forveien store Udgifter. At Banen skulde forrente sig, er der næppe Udfigt til, naar man ser hen til andre Lokalbener, f. Ex. Horsens—Sjælsmindebanen. Rigtignok er der nu Tale om Statstilskud, og altsaa vil Udgifterne blive noget mindre for os; men som Forholdene nu stille sig for Landbostanden, vil den mindre Udgift maatte dog blive endnu føleligere end den større for 6 Aar siden. At der fra Horsens By gjøres Alt for at fremme Baneanlægget er meget forstaaeligt. Den Sum, der tilskydes deraf, er forholdsvis mindre, naar man betænker den store Fordel Horsens faar af Banen, idet den vinder en Del af det Opland, der nu hører til Veile. Paa Grund af Foransørte, ansøge vi indtrængende Rigsdagen om at forhindre, at Baneanlægget kommer i Stand, da det er vor bestemte Overbevisning, at det vil blive en altfor trykkende Byrde for det langt overveiende Flertal af Beboerne i Stedet for et Gode, og vi synes, at der burde tages mere Hensyn til Beboernes Stemning, end til de Faa, som paa forskjellig Maade mene at faae stor Fordel deraf.

Hvirring Sogn i August 1888.

(Dette og nogle omtrent ligelydende Andragender fra andre Sogne have erholdt tilsammen 252 Underkrifter).